

Befejeződtek a szovjet kultúra napjai

Ünnepség a kábelgyárban

A szovjet kultúra napjainak befejezése, illetve a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 53. évfordulója alkalmából tegnap, szerdán délután városi ünnepséget tartottak a szegedi kábelgyárban.

Az ünnepség előtt a Magyar—Szovjet Baráti Társaság megalakulásának 25. évfordulója alkalmából kitüntetéseket adtak át.

Elsőként a Munka Érdemrend évi fokozata kitüntestét Boros József, az MSZBT Csongrád megyei titkára vette át.

Az MSZBT Országos Elnöksége Aranykoszorús jelvényt és az oklevelet dr. Bugyi István kórházi főorvos, egyetemi magántanár (Szentés), dr. Erdélyi Árpád nyugdíjas (Szeged), Deák Béla, az MSZMP Szeged városi bizottságának osztályvezetője, Fabian Miklós, a Csongrád megyei Művelődésügyi és Módszertani Központ munkatársa, Oláh Mihály nyugdíjas, az SZMT elnöke (Hódmezővásárhely), dr. Ozvald Imre, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára, dr. Rátkai János megyei egyháziügyi tanácsos, Rácz Lajos, a Csongrád megyei Hírlap főszerkesztője, Radnai Ferencné, a Hazafias Népfront Csongrád megyei titkárságának politikai munkatársa, dr. Salgó László, a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat igazgatóhelyettese, Sajó Gyula nyugdíjas (Szeged), Somogyi Aladár személyzeti előadó (KISZÖV), Szabó János nyugdíjas (Makó), Szabó Endre, a Csongrád megyei Hírlap főszerkesztő-helyettese és dr. Zapori Dezsőné nyugdíjas (Szeged) kapta meg.

A kitüntetések átadása után a kábelgyár kultúrtermében ünnepséget tartottak. Az ünnepségen — amelynek elnökségében helyet foglalt dr. Ozvald Imre, a Szeged városi pártbizottság titkára — Oláh Mihály, az SZMT elnöke, az ideiglenesen hazánkban állomásozó szovjet egységek képviselője — dr. Komcz János, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának osztályvezetője mondott beszédet. Hangsúlyozta: a Nagy Októberi Forradalom

53. évfordulóján együtt emlékezünk a fél évszázaddal ezelőtti dicső napokra, valamint népünk negyedszázada történeti felszabadulására, amely most a Magyar—Szovjet Baráti Társaság megalakulásának ünneplését is lehetővé teszi. Huszonöt évvel ezelőtt alakultak meg az MSZBT első szervezetei, amelyek sok tízezer névet szereztek a magyar—szovjet barátságnak. Az MSZBT — amely újabban mozgalomként ápolja a két név barátságát — sok és változatos formában terem kapcsolatot a magyar és a szovjet dolgozók között.

A nagy tapssal fogadott ünnepi beszéd után dr. Bozó Sándor, a Csongrád megyei tanács vb titkára, az MSZBT Csongrád megyei elnöke átnyújtotta Kakuszi Gézának, a

kábelgyár igazgatójának az MSZBT országos elnöksége aranykoszorús emléklapoktét és oklevelét azért a munkáért, amelyet a szegedi kábelgyár dolgozói a magyar—szovjet barátság erősítése ügyében kifejtettek.

Ezután Kakuszi Géza Kiváló Dolgozó kitüntetést adott át az üzem 32 dolgozójának, valamint átadta a „KGM Kiváló Újító” bronzjelvényét Romberger Istvánnak, az üzem dolgozójának, és Perjesi Józsefnek — a Szeged városi pártbizottság munkatársának, a kábelgyár volt alkalmazottjának — hasznos újításaiért.

A kábelgyári ünnepség — amelyen közreműködött Kovács János, a Szegedi Nemzeti Színház művésze — az Internacionálé hangjaival ért véget.

Emlékművet avatnak

1936. november 9-én este, a tűzkeresztségen a Spanyolországban harcolt nemzetközi brigádok, köztük a magyar zászlóalj tagjai is. Az évforduló alkalmából november 9-én, hétfőn délután ünnepélyes külsőségek között avatják fel a Néphadsereg téren a spanyolországi szabadságharc magyar önkénteseinek emlékművét, Makrisz Agamemnon, Munkácsy-díjas szobrászművész és Janesch

Rudolf építőművész alkotását.

A kompozíció: három nagyméretű, a spanyol nép szabadságáért kibontakozott nemzetközi összefogást szimbolizáló bronzfi-gura.

Az avató ünnepségen Csémi Károly altábornagy, a honvédelmi miniszter első helyettese, a magyar néphadsereg vezérkari főnöke mond beszédet. (MTI)

Ülésezett a népfrent megyei elnöksége

Ülést tartott tegnap, szerdán a Hazafias Népfront Csongrád megyei bizottságának elnöksége a megyei népfrent titkárságának helyiségében.

Miklós Sándor, a Csong-

rád megyei Művelődésügyi és Módszertani Központ igazgatója és Hofigesang Péter, a Hazafias Népfront Szeged városi bizottságának titkára előadást tartott a klubmozgalomról. Hangsúlyozták, jelentős szerepe van a klub-foglalkozásoknak a társadalom- és művelődéspolitikai feladatok megoldásában. Molnár Sándor, a Hazafias Népfront megyei bizottságának mb. titkára a városi és községi népfrent vezetők háromnapos tanácskozásának előkészítéséről, napirendjeiről tájékoztatta a résztvevőket.

Az előadásokat élénk vita követte. Tóth Istvánné, Szabó Gáborné, Sinkó Antal, Ökrös János, Boros József, Molnár Sándor és Varga Andrásné mondta el észrevételeit, javaslatait.

Felháborodás és éberség

Sok a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett bűnügy, és sok a háborgás. Egyik helyen millió, másutt több száz ezres család, sikkasztás derül ki. Viszik-lopják a pénzünket Kertések, Rapcsányok. Wéberek... villára, autóra, luxusra, mulatságra. Nincs politikai gyűlés, ahol szóba ne jönné a kapzsiság, a harciasítás, az elődiség, nincs társasági beszélgetés, ahol ne szikrázna az ezek iránt érzett harag. Mert amíg a becsületes ember forintot forintra rak egy televízióért, egy „lakásbeépítő”-ért, egy mopédért — némelyeknek végtelenül szalad... Olvasatlanul zsebelnek be hatalmas summákat. S ha ezt szembeállítjuk azzal, hogy itt-ott még a tisztességgel végzett munkát sem tudjuk értéke szerint megfizetni — érthető a keserűség is, a panaszkodás is.

A társadalmi tulajdon nagyobb becsülete, a közérköcs magasabb foka diktálja a felháborodást, és a fokozott érzékenységet. De még a türelmetlenséget is. Hiszen most már igen-igen elunta a közvélemény az ilyen ügyekről való híradásokat, és nemcsak szigorú felelősségre vonást követel, hanem hatékony társadalmi éberséget, szigorú ellenőrzést és nagyobb felelősséget is. Mindezt teljesen természetes és jogos érzés. De ha már türelmetlenek vagyunk azokkal szemben, akik a zsebünkben kotorásznak, nem elég háborogni, ügyészséget, meg bírót kiáltani. A tolvajlás és a sikkasztás előbb kezdődik, sokkal előbb, és nagyon gyakran az orruk előtt.

Unja már a társadalom, ha mindig és mindenért ostromozzák. De azért gondoljuk csak meg: hányan el-el fordulnak és szemet hunynak egy-egy maszatos ügyben. Hányan elhanyagolják, hogy szövé tegyenek gyanús körülményeket, és mennyien elmulasztják ellenőrzési kötelezettségüket. Mások boraválóért vagy kivételes bért „falaznak”, amint ezt a felemlegetett három, aránylag friss ügyben is tapasztalhatjuk. Mások pedig mérgeledünk, és egymást eszszük: hogyan történhet meg ilyesmi újra és újra!

Idézhetnénk a Jónás könyvét: „...bűnösök közt cinkos, aki néma.” Pedig sokszor akaratlanul is csak annyit az emberi figyelem, hogy megkaptuk-e a magunk járandóságát, vagy a kialakított és kivételesen magas bért vagy jutalmat. Bírósági vallomásban olyan sokszor hallunk effajta erőltetett védekezést: „Engem az nem érdekelt...” — „Rám az nem tartozott...” Van pedig nekünk valamennyiünknek annyi tisztességerzetünk és viszonyítási alapunk, hogy meg tudjuk ítélni, körülbelül mi illet meg bennünket

vagy másokat bizonyos munkáért. Fizessenek akármilyen jól, azt csak-csak észre kell venni, ha messze túlfizetnek, hát még ha igen-igen gavallérosan és zsebből méri a pénzt. A vallomások egy másik típusa: „Arról én nem tudtam...” — „Fogalmam sem volt, hogyan történhetett...” — „Megbízta bennem...” A munkaköri köteletség ugyan előírja az ellenőrzést, sokan mégis csak akkor vésik eszükbe ezt a feladatot, amikor már a bíró kérdez rá, jöllehet a bizalom meg az ellenőrzés rokon viszonyban van egymással, és egyik nem tiltja a másikat. Eppen a rendszeres ellenőrzés szül alapos és tartós bizalmat, ami még akkor sem szólhat örök időkre.

Most, hogy a X. pártkongresszus irányelveit tanulmányozta és vitatta a közvélemény, mindenki észrevette, hogy az erkölcsi követelmények egyre szigorúbbak pártunkban, és innen kiszáradva egész társadalmunkban. Nincs és nem lehet elnézés a társadalomellenes magatartással szemben. De ennek minden ágát rendeletbe és paragrafusba foglalni képtelenek. Ne gondoljuk tehát, hogy most egyszerűen csak határozatokat kell hozni, és indulatosan büntetni kell, s nem lesz többé Weber-, Rapcsány- vagy Kertes-ügy. Bizonyosan lesz még, mert nincs az a vegyszer vagy recept, amivel egyszerre ki lehetne irtani fertőzött emberek közül a kapzsiságot, a becsületlenséget, a könnyű pénzszerezés vágyát. És olyan sikkasztó vagy csaló sincs, aki azt ne hinné, hogy ő majd ügyesebb lesz és nem csípi meg. Hiszen egyelőre még az a valódi társadalmi felelősség is éppencsak csirázik, amely eleve olyan létkört teremtené, hogy senki sem mer a közösség vagyona-hoz nyúlni. Nem okatlan és örökös gyanakvásra bízatos senkit, csupán a józan és felelősségteljes figyelemre. Ahogy mondani szoktuk: fel kell tűnnie a környezetben,

ha valaki törvényes jövedelme arányait meghaladóan költekezik, könnyelműen és felelőtlenül él.

Sem harag, sem rendeletek sokasága nem véd meg bennünket ezután sem a piócától. A bűnözés ellen vannak nekünk paragrafusaink bőségesen. Elsősorban magunknak kell cselekednünk, felháborodásunkkal arányosan: vezetőknél, munkatársaknál, akiket egyebek közt azért fizet a közösség, hogy anyagi dolgait is rendben tartsuk. S minthogy minden zsák búzába jut pár szem konkoly, a szigorú ellenőrzés a legnagyobb bizalom légkörében sem lehet felesleges. A becsületes embert megerősíti, a szélhámost, a csalót meg leleplezi.

Azt is megfigyelhettük, hogy sok-sok bűnügy szabálytalanságokkal kezdődik. Olykor-olykor „közérdekben” elviselt szabálytalansággal. De ne felejtjük, hogy ezzel a fajta stílussal is föl kell hagyni mindenütt, mert számtalan példa bizonyítja, hogy az ilyen eljárás a gyengének és a kapzsinak vérszemet ad ahhoz — miután belétanult —, hogy a saját zsebére kezdjen szabálytalan-kodni. A végén pedig még takarónak is jó lehet ez a vétkes számára, mert hogy sokáig megtúrták, vagy éppen el is rendelték a szabálytalan eljárást.

Tisztán dolgozni, szüntelenül gyakorolni az ellenőrzés kötelességét, ráfigyelni a rendhagyó magatartásra és személyes anyagi sérelemként felfogni a közös tulajdon megkárosítását — ez lenne jó és hatá-sos recept a felháborodás mellett. Ez állampolgári öntudat, kötelességteljesítés és morális érzék dolga. Ha ez finomodik bennünk, akkor nem fogunk annyit csodálkogni: miként történhetett, hogy kisztílú hiénák kilopták a fejünk alól a párnát?

SZ. SIMON ISTVÁN

KISZ-vezetők kitüntetése

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom közelgő 53. évfordulója alkalmából tegnap, szerdán délelőtt KISZ-vezetőket tüntettek ki az Ifjúsági Házban.

Szőgi Béla, a KISZ Központi Bizottságának tagja, a KISZ Csongrád megyei bizottságának első titkára KISZ Érdemérmét nyújtott át többek között Kovács Lajosnak, a KISZ Csongrád megyei bizottsága munkatársának, Vincze Jánosnak, a KISZ Szeged városi bizottsága volt szervező titkárának, az MSZMP Politikai Főiskolája hallgatójának, valamint Héző Ferenc és Fodor József festőművészeknek.

Hévér László, a KISZ KB Intéző Bizottságának tagja, a KISZ Szeged városi bizottságának titkára ma, csütörtökön Budapesten, a KISZ KB székházában veszi át a KISZ Érdemérmét.

Aranykoszorús KISZ-jelvényt kapott: Lelkes István festőművész, Madács István, a Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregységének csúcstitkára és Papp János, a rúzsai Szivárvány Tsz KISZ-titkára.

Kiváló Úttörővezető lett: Minik József úttörőcsapat-vezető (Pusztamérges) és Budai Istvánné rajvezető (Szeged, Ságvári általános iskola).

* A Szegeden megrendezett VI. Nyári Országos Úttörő Olimpia megszervezésében

Megemlékezések az 1956-os ellenforradalom áldozatairól

Az 1956-os ellenforradalom áldozatairól kegyelettel emlékeztek meg szerdán a főváros dolgozói.

A Köztársaság téren levő budapesti pártszékház védelmében elesettek emléktáblájánál koszorúzási ünnepséget tartottak. Először a budapesti pártbizottság nevében Németh Károly, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a budapesti pártbizottság első titkára, Katona Imre, Somogyi Sándor, Szépvölgyi Zoltán, a pártbizottság titkárai és dr. Vida Kálmán, a pártbizottság osztályvezetője rótták le kegyeletüket, majd a hősi halált haltak hozzátartozói, s a pártbizottság apparátusának dolgozói helyezték el virágait a márványtáblánál.

Mező Imréné, a budapesti pártbizottság egykori titkárának emléktábláját szintén megkoszorúzták. Virágokkal diszitették a Kerepesi temető panteonjában nyugvó mártírok sírjait, majd az ellenforradalom elleni küzdelemben hősi halált halt katonák, rendőrök emlékének adóztak tisztelettel.

A Kerepesi temetőben nyugvó hősi halottak sírjainál a budapesti pártbizottság nevében Németh Károly, Katona Imre, Somogyi Sándor, Szépvölgyi Zoltán, valamint Sáros István és Venczi János, a pártbizottság

tagjai helyezték el koszorút. A fegyveres erők képviselőiben Pesti Endre vezérőrnagy, a budapesti helyőrség parancsnoka, valamint Ruzsbatzky László, a budapesti munkásőrség parancsnoka és dr. Tihanyi Sándor rendőr ezredes, a budapesti rendőr-főkapitányság vezetőjének első helyettese helyezte el a megemlékezés virágait. A KISZ budapesti bizottsága nevében Csillik András első titkár, Szárk Vilmos és Biró József, a KISZ-bizottság titkárai koszorúzták.

Kegyelettel emlékeztek az ellenforradalom áldozataira az újpésti, a rákoskeresztúri és a csepeli temetőben is.

Autógyártás

A szovjet főváros autógyártó ipara két hónappal korábban teljesítette öt éves tervét és ezzel eleget tett vállalt kötelezettségének. A lenini Koszovomról elnevezett autógyár több mint három ezer Moszkvics—412 típusú személygépkocsit állított elő terven felül. A Lihavcsy autógyár 53 százalékkal növelte a tehergépkocsik termelését.

A IV. ötéves terv számaiból

